

vená § 2 zák. č. 299/38. Podľa neho na území S. k. úradným jazykom je reč slovenská.

Príslušníci českého národa ako i úrady, sudy, korporácie, verejné orgány a iné združenia zo zemi Českej a Moravskosliezskej môžu v styku s úradmi, súdmi a inými verejnými orgánmi používať českú reč. . .

Jazykové práva, zabezpečené menšinám v smluve medzi čelnými mocnosťmi spojenými a združenými a Česko-Slovenskom, podpísanej v Saint-Germain-en-Laye, dňa 10. septembra 1919, ostávajú nedotknuté.

Arnošt Hochberger:

VLIV ZÁKAZŮ ZCIZENÍ A ZATÍŽENÍ NEMOVITOSTI NA VEDENÍ EXEKUCE PRO VEŘEJNOPRÁVNÍ POHLEDÁVKY.

Jsou tři druhy zákazů zcizení a zatížení: zákazy dané právním jednáním, zákazy zákonné a zákazy soudcovské.

I.

Zákazy dané právním jednáním zakládají se buď smlouvou nebo posledním pořízením a jsou upraveny § 364 c) obč. zák.

Podle důvodové zprávy k III. dílí novéle (str. 34) bylo účelem tohoto předpisu jednak zabezpečiti právní styk před soukromými dispozicemi jej brzdícími, jednak vyhověti odůvodněnému zájmu na takových dispozicích obzvláště ve prospěch blízkých příbuzných. K dosažení tohoto úmyslu zákonodárcova byla volena taková úprava, že jednak byla jakákoliv i pouhá osobní závaznost soukromého zákazu zcizení a zatížení v zájmu bezpečnosti právního styku časově omezena na prvního vlastníka zatíženého statku, jednak že byl uvedenému zákazu za určitých podmínek přiznán věcný účinek, aby v mezích časově omezené závaznosti zákona byl věcně zajištěn zájem na udržování rodinného majetku. Aby věcným účinkem zákazu nebyly poškozeny poctivé třetí osoby, bylo zřízení zákazu s věcným účinkem připuštěno pouze u nemovitých věcí a podmíněno zápisem do pozemkové knihy nebo — u nemovitostí nezapsaných do pozemkové knihy — uložením listiny u soudu (§§ 434, 451, odst. 2, 481, odst. 2 obč. zák.). Věcně účinný zákaz překází zcizení a zatížení jak dobrovolnému tak i vnucenému (exekučnímu). Samozřejmě nemohou býti uvedeným knihovně zapsaným zákazem dotčena práva knihovních oprávněných, jež co do pořadí předcházejí onomu zakazu.¹⁾

Jde o to, zda a pokud zapsaný zákaz podle § 364 c) obč. zák. ve prospěch tam uvedených blízkých osob vadí exekuci k zajištění nebo vydobytí daní, dávek a poplatků, nejsou-li na dotyčné nemovitosti knihovně zajištěny v pořadí předcházejícím onomu zakazu. Pokud pro tyto veřejnoprávní pohledávky vázne na nemovitosti zatížené zákazem zcizení a zatížení zákonné zástavní nebo přednostní právo, jako na př. pro daň pozemkovou, domovní, za určitých podmínek i daň výdělkovou, převodní poplatek, dávku z majetku, pro uhelnou dávku na dole, pro měrné z dolových měr, pro příspěvky do vodního společenstva — ovšem s pořadím za státními daněmi a veřejnými dávkami — pro pohledávky nositelů veřejného pojištění na pojistném (nemocenské, starobní, invalidní, pensijní, úrazové pojištění), jest k jejich zajištění nebo vydobytí exekuce přípustna i bez svolení toho,

¹⁾ Srov. zprávu justiční komise o vládní předloze týkající se změn a doplnění některých ustanovení obč. zák. str. 165 a násl.

Stejně i rozh. č. 11.959, 12.596 Sb. n. s.

v jehož prospěch zní zákaz zcizení a zatížení.²⁾ To vyplývá již z toho, že takové pohledávky zatěžují nemovitost již ze zákona, zákonné zástavní nebo přednostní právo pro ně vzniká již vznikem těchto pohledávek bez knihovního zápisu. Knihovní zápis učiní zástavní právo váznoucí již na nemovitosti pouze zřetelným.³⁾

Nerozhoduje, že dluhy na daních a dávkách vznikají bez vůle a přispění vlastníka nemovitosti nebo že uspokojení těchto dluhů nelze učiniti závislým na vůli osoby, pro niž je vyhrazeno právo zákazu zadlužení. Neboť takové omezení věcného účinku uvedeného zákazu nebylo v § 364 c) obč. zák. ani zamýšleno ani vysloveno. Mimo to vznikají vedle uvedených veřejnoprávních dluhů i dluhy soukromoprávní bez vůle a přispění dlužníka jako závazky vznikající ze zákona jako na příkl. závazky ze zákonné vyživovací povinnosti, závazky z ručení za škodu, zákonné ručení převíratele podniku nebo jmění podle § 1409 obč. zák. Kdyby byla účinnost věcného zákazu zcizení a zatížení omezena pouze na případy zcizení a zatížení pro dluhy vzniklé s vůlí a za přispění vlastníka nemovitosti, nebyl by účel zákona, chrániti zájem na udržování rodinného majetku, dostatečně zajištěn. Taková omezená účinnost zákazu by odporovala také povaze a zásadě věcného účinku. Přízná-li zákon nějakému právu k určité věci věcný účinek, propůjčuje mu tím působnost vůči každému třetímu, který nemá silnější věcné právo k téže věci; věcný účinek nějakého práva selhává proto proti tomu kdo nabytí k téže věci věcného práva v lepším pořadí nebo komu přísluší pohledávka, požívající na téže věci věcného práva již ze zákona.

Právní řád již přihlíží ke zvláštní povaze shora zmíněných veřejnoprávních pohledávek a k účelům, k jejichž uspokojení mají sloužiti, a zaručil jejich vymáhání poskytováním dalekosáhlých výhod, mezi nimiž i propůjčením přednostního a zákonného zástavního práva na věcech, majících úzký vztah k té které veřejnoprávní pohledávce. Tak bylo i pohledávkám státu na daních, dávkách a poplatcích propůjčeno přednostní, pokud se týče zákonné zástavní právo na nemovitosti dlužníkově (§ 265 zák. o přímých daních ve znění vyhlášky min. fin. č. 227/36 Sb. z. a n., § 72 popl. zák. č. 50/1850 ř. z., § 62 zák. č. 309/20 Sb. z. a n.). Pokud těmto pohledávkám nebyly zákonem propůjčeny takové výhody při vymáhání a uspokojení v příčině nemovitosti dlužníkovy, jsou co do uspokojení z této nemovitosti postaveny na roveň pohledávkám nepriviligovaných věřitelů dlužníka. Lze proto pro pohledávky na státních daních, veřejných dávkách a poplatcích, pokud nepožívají přednostního nebo zákonného zástavního práva na nemovitosti dlužníkově, nabytí zástavního práva (dobrovolného či exekučního) nebo uspokojovacího práva (poznámkou vnučené správy nebo dražby) jen za týchž podmínek, jako pro ostatní nepriviligované pohledávky.

Nelze-li pro takové pohledávky bez svolení toho, v jehož prospěch zní knihovní zákaz zcizení a zatížení, vésti exekuci nuceným zřízením práva zástavního nebo vnučenou dražbou — o vnučené správě bude ještě zvláště pojednáno —, není to přípustné ani pro daně, dávky a poplatky, pokud tyto nepožívají přednostního nebo zákonného zástavního práva na nemovitosti zatížené zákazem. Skutečnost, že tento zákaz vymá-

²⁾ Stejně Rouček-Sedláček, Kom. k obč. zák., § 364 c), str. 267, Klangův Kom. k obč. zák., § 264 c), str. 47, judikatura až k rozhodnutí č. 16.667, a to rozh. č. 9333 Sb. n. s. v příčině dávky z majetku podle § 62 zák. č. 309/20, rozh. č. 11.869 Sb. n. s. v příčině daně pozemkové, domovní a převodního poplatku, rozh. č. 15.813 Sb. n. s. v příčině příspěvků k úrazovému pojištění dělnickému (šlo ovšem o zákaz podle § 2, odst. 1 malého přidělového zákona č. 93/1931), stejně i rozh. nejv. soudu ve Vídni Sb. civ. rozh. XII., č. 57; i v případě rozh. č. 9883 Sb. n. s. šlo o daně požívající zákonného zástavního práva (pozemkovou, domovní, třídní a výdělkovou daň) a v případě rozh. č. 11.082 Sb. n. s. o dávku z přírůstku hodnoty.

Opačně rozh. č. 16.667 Sb. n. s., podle něhož zákaz podle § 364 c) obč. zák. nebrání zajištění daní a veřejných dávek i nepožívajících zákonného zástavního práva.

³⁾ Viz důvody odvolacího soudu u rozh. č. 9333 Sb. n. s.

hání takových daní a dávek případně stěžuje, nemůže ještě ospravedlniti jiný výklad předpisu § 364 c) obč. zák. a rozšíření zákonných výhod při vymáhání na veřejnoprávní pohledávky, jimž zákon takové výhody nepropůjčil. Tak bylo i v rozh. č. 9887 Sb. n. s. vysloveno, že zákaz zcizení platí, třebaže oprávněný ze zákazu nemá zájmu, by svým nesouhlasem zatížení překazil, a že proto, že závaznost zákazu vede k újmě některé strany, nelze nic měniti na správném výkladě zákona.

V rozhodnutí č. 16.667 Sb. n. s. se praví, že neplacení daní nelze ztotožňovati se s »zavazením«, jaké má na mysli § 364 c) obč. zák., ježto daně musí býti placeny nezávisle na vůli smluvců, kteří smluvili zákaz zadlužení. To je správné, pokud jde o daně, které zatěžují nemovitost, na níž vázne zákaz zcizení a zatížení, zákonným zástavním nebo přednostním právem. Pokud ale jde o jiné daně a dávky, by šlo o zavazení nemovitosti, kdyby jejich dlužník a vlastník nemovitosti je neplatil a tím dal podnět k tomu, aby věřitel těchto veřejnoprávních pohledávek snažil se dosáhnouti uspokojení z nemovitosti, na níž vázne zákaz zcizení a zatížení.

V případech, v nichž zákaz podle § 364 c) obč. zák. bylo použito k obcházení daňové povinnosti vlastníka nemovitosti, zjednájí odpomoc ustanovení odpůrčího řádu a zákona o nařízení exekuce. Umyslem a účelem předpisu § 364 c) obč. zák. bylo, jak již shora uvedeno, přiznati uvedenému zákazu věcný účinek tam, kde jsou tu legální zájmy na udržování majetku, jak to zákon předpokládá mezi osobami uvedenými v § 364 c) obč. zák.

Nelze také přehlédnouti, že svolení toho, v jehož prospěch vázne zákaz zcizení a zatížení, není třeba k vedení exekuce na nemovitost, jde-li o vymáhání pohledávky, jež přísluší věřiteli podle exekučního titulu jak proti vlastníku nemovitosti tak i proti oprávněnému ze zákazu jako solidárním dlužníkům. Neboť tento nemůže odepřením svolení zmařiti vymáhání dluhu, k jehož zapravení je podle exekučního titulu také sám povinen.⁴⁾

Podle § 264, odst. 1, č. 5 zákona o přímých daních ručí manžel osobně za důchodovou daň, všeobecnou výdělkovou daň, daň rentovou a z vyššího služného předepsanou druhému manželovi z důchodu nebo výtežku nebo požitku nabytého v době, v níž žil s ním ve společné domácnosti, vyjímaje jmění, jehož nenabyl prokazatelně od druhého manžela a podle č. 3, odst. 1 téhož paragrafu ručí příslušníci rodiny — tudíž i děti — za část důchodové daně, která připadá poměrně na jejich příjem zdaněný u hlavy rodiny. Z toho je viděti, že u osob, v jejichž prospěch lze zříditi zákaz zcizení a zatížení s věcným účinkem, budou v mnohých případech dány předpoklady pro osobní ručení za daně předepsané vlastníku nemovitosti nebo aspoň jejich části. Je-li tomu tak a bylo-li toto osobní ručení uplatněno (§ 266 dotč. zák.) a je-li tu exekuční titul i proti tomu, v jehož prospěch zákaz zcizení a zatížení vázne, lze pro takovou pohledávku nemovitost, k níž se zákaz vztahuje, i bez svolení oprávněného zatížití a zciziti.

Pokud jde o otázku přípustnosti exekuce vnučenou správou, vyslovilo rozhodnutí č. 11.896 Sb. n. s., dovolávající se literatury, že smluvený zákaz zcizení a zatížení nevylučuje exekuci vnučenou správou. Naproti tomu bylo v rozh. č. 9883, 10.096 Sb. n. s. vysloveno, že uvalení vnučené správy na nemovitost znamená nejen zatížení užítku, nýbrž i zavazení samé podstaty nemovitosti, ježto podle § 218 ex. ř., dojde-li k exekuční dražbě nemovitosti, dostane se na pohledávky, pro jejichž dobytí byla před zahájením dražebního řízení nařízena vnučená správa nemovitosti, z rozdělované podstaty v pořadí, které podle § 104 ex. ř. věřitelovu právu přísluší, byť i tento věřitel na nemovitosti ani zástavním právem nebyl zajištěn ani k dražebnímu řízení nepřistoupil. Důsledně zastávají obě uvedená rozhodnutí stanovisko, že jest i k exekuci vnučenou správou přidělové nemovitosti, ať jde o rolnický nedíl či nikoliv, třeba svolení Státního pozemkového úřadu (ministerstva zemědělství), že se však takové svolení nevyžaduje, vázne-li dobývaná pohledávka již na přidělové nemovitosti ať dobrovolným ať exe-

4) Viz rozh. č. 16.299 Sb. n. s.

kučným právem zástavním, předpokládajíc, že se zavazení to stalo se svolením Státního pozemkového úřadu (ministerstva zemědělství). Důsledně vyslovil nejvyšší soud tutéž zásadu v plenárním rozhodnutí ze 14. března 1938 Pres. 1344/37 i pro právní oblast Slovenska a Podkarpatské Rusi, jakož i v rozhodnutí z 2. března 1938 RI 1648/37 pro vnučenou správu nemovitosti, na níž vázne zákaz zcizení a zatížení podle § 43 zákona o stavebním ruchu č. 45/30 Sb. z. a n.

Tatáž zásada musí ale platiti i, jde-li o smluvený zákaz zcizení a zavazení, ježto účinek vnučené správy je vždy stejný.

Shruju-li výsledky úvah, dospívám k tomuto výsledku :

Pro shora uvedené veřejnoprávní pohledávky lze vésti exekuci nuceným zřízením práva zástavního, vnučenou dražbou nebo vnučenou správou na nemovitost, na níž vázne knihovní zákaz zcizení a zatížení podle § 364 c) obč. zák., bez svolení toho, v jehož prospěch zákaz tento zní, pokud požívají na této nemovitosti přednostního nebo zákonného zástavního práva nebo, pokud pro ně vázne knihovní právo (zástavní nebo uspokojovací právo) v pořadí předcházejícím zakazu, nebo je-li jejich solidárním dlužníkem vedle vlastníka nemovitosti i oprávněný ze zakazu. Pokud skutečnosti významné pro posouzení přípustnosti exekuce nejsou zjevné z pozemkové knihy, resp. z knihovního výtahu nebo z exekučního titulu, jest je uvést v exekučním návrhu (srov. rozh. č. 15.813 Sb. n. s.). Vede-li se tudíž exekuce pro daně nebo převodní poplatek nebo pohledávku na pojistném a pod., nutno v exekučním návrhu uvést skutečnosti, z nichž vyplývá, že vymáhaná pohledávka požívá na nemovitosti přednostního nebo zákonného zástavního práva, pokud to nevyplývá již z exekučního titulu, a že tudíž zákaz zcizení a zatížení navržené exekuci nevádí. Totéž platí o přihlášce takových pohledávek k rozvrhovému roku v dražebním řízení o takové nemovitosti, jež bylo zahájeno k vydobytí jiné pohledávky.

Vadí-li zákaz vedení exekuce, byla-li však tato přes to povolena, může nepřípustnost takové exekuce uplatnití rekursu proti povolení exekuce jak vlastník nemovitosti, tak i oprávněný ze zakazu. Nebyl-li rekurs proti povolení exekuce podán, nabyt sice dotyčný zápis formální právní moci, jež však nezakládá jeho materiální platnost a nebrání právu knihovních oprávněných vznést odpor proti onomu zápisu v rozvrhovém řízení (srov. rozh. č. 4152, 7941, 8388, 9883, 11.109 Sb. n. s.).

II.

Ze zákonných zakazů zcizení a zatížení setkává se praxe nejčastěji se zákazem podle zákonů o pozemkové reformě (§§ 35, 36 přidělového zákona č. 81/20, v příčině rolnických nedílů, § 23 téhož zákona a § 2 malého přidělového zákona č. 93/31 v příčině jiné přidělené půdy) a se zákazem podle zákonů o stavebním ruchu (§ 43 zák. č. 43/28, § 43 zák. č. 45/30 atd.).

Podle názoru zastávaného judikaturou nevádí zákaz zcizení a zatížení podle zákonů o pozemkové reformě exekuci nuceným zřízením práva zástavního k vymožení pohledávek státu na daních a dávkách. Jako důvody

pro tento názor bylo jednak uvedeno, že tu nejde o zadlužení, protože tyto dluhy vznikají bez vůle a přispění vlastníka nemovitosti, že zákony o pozemkové reformě nechtěly přídělce osvoboditi od nemovitostního ručení za daně a dávky a činiti uspokojení těchto nároků závislým na vůli Státního pozemkového úřadu, což vyplývá i z § 33 přídelového zákona, jenž dává veřejným dávkám a daním přednost před přídelovou cenou a tedy uznává daně i dávky i tu za dluhy privilegované (rozh. č. 9883 Sb. n. s.), dále, že se daním a veřejným dávkám přiznává po případě i přednostní uspokojení a že z §§ 47 a násl. náhradového zákona, podle nichž jest při rozvrhu přejímací ceny použití ustanovení ex. řádu o rozvrhu nejvyššího podání plyne, že k zavazení zabraných nemovitostí pro daně a veřejné dávky není třeba souhlasu St. P. Ú. (rozh. č. 11.082 Sb. n. s.). V důvodech rozh. č. 16.721 Sb. n. s. bylo poukazem na uvedená rozhodnutí dále uvedeno, že stát může k vymožení daňových nedoplatků vésti exekuci vnučenou dražbou nebo vnučeným zřízením práva zástavního, neboť on sám jest osobou oprávněnou jak co do zákazu zcizení a zatížení, tak i co do vymáhání daňové pohledávky.

Jak již bylo uvedeno, šlo v případech řešených před rozh. č. 16.667 Sb. n. s. vesměs o exekuci pro pohledávky požívající zákonného zástavního nebo přednostního práva. Také z odůvodnění shora uvedených rozhodnutí nelze vyvoditi právní zásadu tak širokou, že se zákaz zcizení a zatížení nevztahuje na exekuční zatížení pro daně a veřejné dávky vůbec, nýbrž spíše jen s omezením, pokud tyto požívají přednostního nebo zákonného zástavního práva. Podle § 33 přísl. zák. vážne náhrada za přídel, nebude-li zaplacená, na přidělené půdě za veřejnými daněmi a dávkami. Z toho je viděti, že jsou míněny jen ony daně a dávky, které požívají na přidělené půdě zákonného zástavního nebo přednostního práva, ježto jiné daně a dávky na nemovitosti vůbec nevážnou, takže také přídelová náhrada by jim nemohla následovati v pořadí. I z poukazu §§ 47 a násl. náhr. zák., že při rozvrhu přejímací ceny jest použití ustanovení exekučního řádu nelze nic vyvoditi pro opačný názor, ježto ustanovení ex. ř. (§ 216, č. 2) jedná jen o daních a dávkách požívajících zákonného zástavního nebo přednostního práva. Zmíněnou širokou právní zásadu nelze odůvodniti ani úvahou, že stát je současně osobou oprávněnou co do zákazu zcizení a zatížení tak i co do vymáhání daňové pohledávky. Neboť má-li býti zákazem zcizení a zatížení zajištěn účel, který byl zákony o pozemkové reformě sledován, a ustanovuje-li zákon, kdy může St. P. Ú. (min. zemědělství) uděliti svolení ke zcizení přidělené půdy, vyplývá z toho, že pouze St. P. Ú. (min. zeměd.) jest vzhledem ke své znalosti poměrů povolán k tomu, aby spolehlivě posoudil, je-li zcizení nebo zatížení přidělené půdy slučitelným s účelem přídelu (pozemkové reformy). Mám proto za to, že zákaz zcizení a zatížení podle zákonů o pozemkové reformě nevádí exekuci pro daně, dávky a poplatky, pokud tyto požívají na přidělené půdě zákonného zástavního nebo přednostního práva. Pokud tomu tak není, je exekuce vnučeným zřízením práva zástavního přípustna jen se svolením St. P. Ú. (min. zeměd.), třebaže jde o pohledávky státu. U jiných veřejnoprávních pohledávek, jež přísluší jiným právním podmínkám než státu, na příkl. u pohledávek nositelů veřejného pojištění není shora uvedené omezení sporno (viz rozh. 15.813 Sb. n. s.). Co bylo shora uvedeno co do obsahu exekučního návrhu, platí obdobně i zde.

Pokud veřejnoprávní pohledávky požívají na přidělené půdě zatížené zákazem zcizení a zatížení ve prospěch St. P. Ú. (min. zeměd.) zákonného zástavního nebo přednostního práva, lze k jejich vydobytí věsti i exekuci vnučenou správou nebo vnučenou dražbou a to bez svolení St. P. Ú. (min. zeměd.). Neboť každé zástavní právo, i zákonné (§ 449 obč. zák.), opravňuje zástavního věřitele, aby dosáhl uspokojení své zástavní pohledávky soudním prodejem zástavy (§ 461 obč. zák.). Toto oprávnění zástavního věřitele není shora uvedeným zákazem vyloučeno, ježto pohledávky požívající na přidělené půdě zákonného zástavního nebo přednostního práva nejsou tímto zákazem vůbec dotčeny. Pokud by rozh. č. 14.808 Sb. n. s. vycházelo z jiného právního názoru, nemohlo by se s ním souhlasiti. Podle dotčeného rozhodnutí platí ustanovení § 11 malého přidělového zákona č. 93/31 o nepřípustnosti zahájení dražebního řízení o přidělené půdě bez svolení St. P. Ú. i pro vykonatelné pohledávky okresních nemocenských pokladen na pojistném. Podle důvodů šlo v tomto případě asi o pohledávky na pojistném, kterým příslušelo zákonné zástavní právo na přidělené nemovitosti. Odůvodnění dotčeného rozhodnutí dovolává se § 11 malého přidělového zákona, podle něhož lze dražební řízení o půdě zatížené zákazem zcizení a zatížení podle § 2 téhož zákona zahájit se svolením St. P. Ú. a prováděti je s výhradami stanovenými body 2, 3, 4 a 5 § 11, na které musí býti v dražební vyhlášce upozorněno. Tento předpis platí jako velící předpis podle dotčeného rozh. i, když knihovní zajištění nemocenského pojistného jako veřejnoprávní dávky může býti povoleno, po případě bez souhlasu St. P. Ú. (min. zeměd.).

Pokud veřejnoprávní pohledávky požívají zákonného zástavního nebo přednostního práva, není podle toho, co bylo shora dolíčeno, k zahájení dražebního řízení třeba svolení St. P. Ú. (min. zeměd.), ovšem při dalším provedení dražby jest dbáti výhrady St. P. Ú. (min. zeměd.) co do podmínek, za kterých lze příklep udělit.

Uvedené platí obdobně i pro exekuci vnučenou správou.

Co bylo uvedeno o zákazu zcizení a zatížení podle zákonů o pozemkové reformě platí obdobně i o takovém zákazu podle zákonů o stavebním ruchu (srov. rozh. 14.398 Sb. n. s.); souhlas se zcizením nebo zatížením uděluje v těchto případech ministerstvo sociální péče. Pouhé poznamenání státní záruky bez zápisu zákazu zcizení a zatížení (§ 37 zák. č. 45/30) nemá účinek shora zmíněného zákazu (rozh. č. 14.321 Sb. n. s.).

III.

Hmotněprávní účinky soudcovského zákazu zcizení a zatížení, jenž může býti povolen za podmínek § 382, č. 6 ex. ř. k zajištění nároku ohrožené strany vztahujícího se na nemovitost nebo na právo, o kterých záповěď má býti vydána, jako zatímní opatření, jsou upraveny předpisy ex. ř., obzvláště jeho § 384.

Takový zákaz nepřekáží vůbec exekučnímu zatížení dotčené nemovitosti ve prospěch třetích osob (rozh. č. 11.814 Sb. n. s.).

I zápisy na základě dobrovolných opatření vlastníka nemovitosti (vklady vlastnického nebo zástavního práva podle smluv s vlastníkem nemovitosti) jsou přípustny, avšak jejich účinnost je závislá na osudu nároku, jenž má býti uvedeným zatímním opatřením zajištěn. Bude-li tento nárok pravoplatně přiznán, pozbývají zápisy, k nimž došlo vůči vlastníku nemovitosti na základě jeho dobrovolných opatření po poznámce uvedeného zákazu zcizení a zatížení, právní účinnosti.

IV.

Ustanovení o smluvním zákazu zcizení a zatížení podle § 364 c) obč. zák. bylo převzato jako § 145 do vládního návrhu k obč. zák. a rozšířeno i na jiná práva než věcné právo. Co do vlivu zapsaného zákazu zcizení na přípustnost nucené dražby souhlasí komise s panujícím názorem (důvodová zpráva str. 265).